

NR. 6 JUNI 1979

KAMP

OG SEIER

INNHold:

- s. 2 LEDER: På rett veg
- s. 3 ARSMØTEBEVEGELSEN: Kameraderi og innavl
- s. 4 Mot liberalismen
- s. 5 Mer demokrati og sosial kontakt
- s. 6 "Organiser dere!"
- s. 8 BERETNINGSDISKUSJONEN: Ikke "slbansk stil"
- s. 9 APA-revisjonisme?
- s. 10 Mer konkret:
- s. 13 KK: Fra en lokal KK-konferanse
- s. 16 RV: Fram for mandat
- s. 19 KVINNEDISKUSJON: Cruella for hardt ut
- s. 20 Men kvinneansvarlig var ikke død
- s. 22 Nominering til KF/DS

På rett veg

Der det er liv er det håp, seier ordtakinget, og sjølv om ein formeleg ser dødsmerket avteknar seg i panna under desse orda, så er det mykje som tydar på at vi har starta frammarsjen. (Vi er ikkje av det slaget som sit med hendane i fanget og ventar på marsjordre!)

Det viktigaste er at mange har byrja å røre på seg, noko dette KOS-nummeret og årsmøterørsla syner klårt. Vi har tatt eit steg vidare i å ringe inn dei mest grunnleggjande problema, nemleg dei organisatoriske veikskapane våre og vamtande demokrati.

I det prktiske arbeidet er KK-kampanja som går føre seg no eit bra tekn. Det er for tidleg å seia kor langt vi når, men allerede no er det oppmuntrande å slå fast at vi har ei solid kraft i alle dei uorganiserte venene til avisa som er meir enn viljuge til å ta eit tak. Og spreidde rapportar syner at abonnemangane sig inn. Men det finns og store veikskapar i kampanjeleiinga som seier oss klårt at endringar ikkje kjem over natta.

Den viktigaste veikskapen trur vi er at vi er kort på veg i oppsummeringa av dei politiske årsakene til feila i partiet. Vi må frametter den vegen som Steigan peikar på o mai-TF om valet.

Men sjølv om det står mykje ugras att, så gir det styrke og pågangsmot å sjå at vi har kraft til å snu ein dårleg strøm. Vi gjer best i å innstilla oss på eit langvarig arbeid. Som kjend så kan ikkje det gjera revolusjon samanliknast med eit teselskap!

ÅRSMØTEBEVEGELSEN MÅ GJØRE OPP MED :

Kameraderi & innavl i ledende organer !

Først vil jeg gi honnør til KOS-red , for å ha gjort et bra arbeid med å rette opp bladet sånn at det er blitt et skikkelig utseende og bra innholds - messig organ. Håper at flere enn meg føler det som ei utfordring til å delta i debatten, for det er det alt for få som har gjort til nå.

Overskriften min er ikke snau, all den tid jeg snakker om "kameraderi" og inn- avl. Jeg er en såkalt ledende kamerat (etter lokale forhold) i og med at jeg har hatt og har verv over avdelings - nivå. I forberedelsene til årsmøtet hadde vi ganske grundige diskusjoner i avdelinga på den ledelsen vi har hatt de siste årene , fra DS og de lokale underutvalga. Med utgangspunkt i disk. og i mine egen erfaringer så skal jeg utdype overskrifta.

Først vil jeg slå fast at partiets vedtekter sier at ved slike valg som f. eks. til DS så skal det skje ved en demokratisk prosess med kadervurderinger og valg blant delegater. Jeg var sjøl tilstede på det forrige distriktsårs - møtet, og jeg kan bekrefte at det der fant sted svært grundige vurderinger av hver enkelt kamerat som stillte til valg. Altså fullt ut demokratisk. Men samtidig er det massevis av utvalg under DS, og det finns valgte organer som fungerer over lengre perioder. I den seinere tida har det vært endel snakk om manglende demokrati og dår - li forbindelseslinjer mellom grunn - pi t og toppen. Dette er feil som har stått i lengre tid tror jeg, men som først det siste året har slått ut i fullt monn. Dette har mange ytre årsaker, men det viktigste som har vært der lenge , er at vi har altfor dårlig grep om organiseringa av det kommunist - iske partiet. For dårlig grep om den demokratiske sentralismen.

DRIVER LEDEDE FOLK OG BESKYTTER HVERANDRE ?

Jeg mener det. Og dette er objektivt sett en slags form for kameraderi. Dette må forklares. Når demokratiet har vært så svakt utvikla, og mulighetene

for å drive en åpen og kontinuerlig kritikk av lederne har vært så små og tungvinte, så er det lett å forstå at vilkårene for kritikk mellom lederne blir redusert. Det at en av sikkerhetsmessige og organisatoriske grunner er skjema fra massenes falkeblikk, gjør at en uvergelig blir mindre årvåken på egne feil , og feil i ledende organers arbeidsstil. Når så metoden med dyptgående kritikk og sjøl - kritikk er dårlig utvikla (det kan alle som ser på et hlavt øye observere), så må dette nødvendigvis føre til svekka årvåkenhet både i partiet som helhet , og ledende kamerater imellom. Dette er en alvorlig sjukdom som krever kraftig medisin.

KRITIKK OG KORRIGERINGSBEVEGELSE MÅ TIL !

Dette konkluderte avdelinga mi med i AM-disk., og jeg mener det er av største betydning at dette skjer raskt. Jeg skal komme med noen grove eksempler for å understreke alvorret.

Sjøl har jeg hatt ei oppgave i forbindelse med rutina som kommer inn fra en del avdelinger jevnlig. I høst viste det seg at jeg hadde sitti på ei sending fra ei avd. i en måned ! At dette er et resultat av personlig rot og kaos er sjølsagt. Jeg stilte meg spør - målet om det var rett at sanne folk skulle ha slike verv. Jeg skreiv en foreløpig sjøl - kritikk med løfte om videre oppfølging fra min side, og la det fram for de folka jeg jobber sammen med. Hva har skjedd siden ? Ingenting ! Ikke noe krav om skikkelig opp - gjør fra min side har blitt stilt ! Skal sånn få lov til å seile sin egen sjø ?

I forbindelse med 8.mars kom SU i bygda med et råttent splittelsesutspill. I den forbin - delse ga en kamerat i underutvalget direk - tiv til ei jente i KF/DS (organisert) om bare å godta hans linjer, sjøl om hun var full - stendig uenig. Dette skjedde over telefon ! Dette er et grotesk eksempel på kommando - metoder som en skulle tro var egne til skarpe reaskjoner. Såvidt jeg veit så har hverken kameraten sjøl, eller utvalget/DS reagert.

En porno-aksjon som KF i bygda ville kjøpe blei avlyst gjennom at formannen i underut - valget grep inn på vegne av partiet. Han mente det var for dårlig planlagt. Jentene våre i KF krevde forklaring og sjølkritikk, noe SK støtta dem i. Det har blitt avholdt "oppklar -

OVER TIL SIDE 4

Mot liberalismen

"MOT LIBERALISMEN" er tittelen på en artikkel Mao skrev i 1937 (Mao, skrifter i utvalg) Jeg oppfordrer alle kameratene til å lese denne artikkelen i dag. Vår avdeling diskuterte den utstrakte liberalismen og motløsheten som har stått kraftig i avd. og i området vårt den siste tida. Og vi mener at den samme tendensen er sterk i den progressive bevegelsen i distriktet i dag. Hvilke ytringsformer har denne liberalismen, hva er årsakene til den og hvorfor bekjempe den?

LAV ENTUSIASME

I avd. vår arter liberalismen seg ved at kamerater ikke holder avtaler, overholder ikke frister, tar lett på oppgavene sine og føler ikke ansvar for at problemer løses og ting blir gjort. Mao nevner i alt 11 ytringsformer for liberalismen i artikkelen sin, og vi kjenner oss igjen i mange av dem. Motløsheten jeg var inne på karakteriserer han slik: "Du går ikke helhjertet inn for arbeidet, og arbeider uten en bestemt plan, uten en bestemt linje, du arbeider mekanisk og sløvt." Det hersker lav entusiasme for politisk arbeid for tida. Det gjelder også for uorganiserte kamerater - kanskje de blir påvirket av oss?

LIBERALISMEN TÆRER PÅ ENHETEN

Hva sier Mao om opphavet til liberalismen, og hvorfor den er så skadelig? "Liberalismen er et slags oppløsningsmiddel som tærer på enheten, svekker samholdet og skaper passivitet og uenighet..." "Opphavet til liberalismen er småborgerskapets egenkjempe, som skyver sine egne interesser i forgrunnen og revolusjonens interesser i bakgrunnen..."

I de to siste nummerene av "Kamp og Seier" blir søkelyset rettet inn på endel problemer i partiet (se bl.a. artikkelen om "Korleis er stoda i partiet?") Vår avdeling har lagt fram nye av det matriale som kommer fram i denne artikkelen. Vår avdeling skal treffe disse tiltak for å kunne jobbe bedre som kommunister:

- 1) Redusere arbeidspresset/Antall oppgaver for avdelinga og for den enkelte kamerat.
- 2) Forbedre kaderfostringa og studiene, og
- 3) Legge vekt på å utvikle den sosiale miljøet i tilknytning til jobben.

Men selv om det er sårn at vi har problemer og motsigelser å slite med, - skal vi da la være å føre kamp mot liberalismen og motløsheten? Les igjen hva Mao sier om hvorfor liberalismen er så skadelig, og svaret seg sjøl. Men hvordan skal vi bekjempe den?

DEMOKRATIET MÅ STYRKES

For det første må demokratiet styrkes slik at kameratene får anledning og tør si fra hva de mener er feil og hvor problemene ligger. Det må bli oppmuntra til dette (her har de to siste nummerene av "Kamp og Seier" fungert bra). Årsmøtebevegelsen i distriktet er vel et egnat sted hvor stoda kan bli oppsumert og vedtak om tiltak fatta. Og for det andre må vi styrke metoden med diskusjon, kritikk og sjøkritikk.

ULF

FORTS. FRA S.3

ingsmøte", men en sjøkritikk foreligger fortsatt ikke, halvannet år og vel så det etterpå, iflg. "informerte" kamerater. Er det rart at det finnes mistillit til ledelsen?

Dette bør være nok eksempler. Poenget mitt er ikke at dette dreier seg om ondssinna folk, men like fullt trenger vi ei skikkelig loftsrydding!

KNUT

Mer demokrati og sosial kontakt ..

På årsmøtet i avdelinga vår ble det oppsumert at vi hadde viktige mangler i massearbeidet. I det eksterne arbeidet har vi lenge hatt et sekerisk syn på massene. (Massene = de som forsvare partiet, men som likevel ikke er organisert). I det interne og det eksterne arbeidet har "sørg for massens velferd" stort sett vært en dårlig forstått frase. Det er særlig prioriteringa av hvordan vi har brukt tida vår som avslører dette. Organisasjonsarbeid, obligatoriske interne diskusjoner, propaganda og offentlige markeringer har dominert totalt. Enhver mottagelse som dukker opp utafor disse rammene, skaper problemer. Resultatet blir svært ofte at slike mottagelser blir undertrykt, avfeid eller utsatt i det uendelige. Dette gjaldt som sagt både internt og i kontaktene våre med uorganiserte.

1) Avdelinga's eksterne virksomhet ble prega av at det bare var de mest framskredne sympatisørene som orka å henge med på jobbinga vår, og vi orka ikke den jobbinga som var nødvendig for å trekke med oss andre (få kontakt, fortjene tillit, løse mottagelser osv.)

2) Avdelinga's interne liv var prega av hektisk jobbing, manglende demokrati, uløste mottagelser, mangel på samhold og omsorg.

Sjøl om det er innlysende at årsaken til disse problemene ikke bare er sløv prioritering av massearbeidet, så vedtok vi i alle fall å rydde plass til mer normal sosial omgang mellom medlemmer og mellom medl. og uorganiserte. De fikk sjølsagt konsekvenser for endel av de andre oppgavene våre. Vi har ikke gjort noen grundig oppsummering av hvordan dette har virka på den eksterne jobbinga vår, men erfaringene fra I.mai-jobbinga tyder på at vi er på rett vei.

I det interne livet vedtok vi å prøve følgende løsning: Formannen ble avlasta så mye som mulig for tidkrevende organiseringsarbeid (sekretæren overtok endel) og for store eksterne oppgaver. Dette frigjorde endel tid som skulle brukes til "uformelle" diskusjoner

(utenom møtene) med medlemmene i avd. for å løse mottagelser og veilede i arbeidet. Erfaringene til nå med denne ordninga har vært:

MANGLER MED DEMOKRATIET

1) Store mangler i den interne demokratiet er blitt avslørt. Det dukka opp et mylder av mottagelser, ofte av grunnleggende karakter, som folk hadde gått å lagra opp i lang tid. Det var tydlig at det, i allefall i vår avdeling, var nødvendig å åpne en mulighet for diskusjoner utenom lagsmøtene, for å få stillt opp de mottagelsene som finnes. Folk har hatt en tendens til å se på sine egen mottagelser som uviklige eller for spesielle til å slåss for å få dem opp på dagsorden på medlemsmøter som vanligvis sprenger alle tidsrammer. Det har også vært vanlig at folk tar det for gitt at det er de sjøl som tar feil når det oppstår mottagelser. Formannens oppgave har nå ofte blitt å hjelpe folk til å formulere synet sitt, og å styrke dem til å slåss for det. Ordninga har altså bidratt til å styrke det interne demokratiet

2) Avdelinga vår har ikke fungert som en sosial enhet, dvs. den har vært til liten støtte for enkeltmedlemmer. Den uformelle kontakten med formannen, gjerne over en kaffekopp, har bidratt til å knytte i allefall noen sosiale bånd innen avdelinga. Det er lett å undervurdere den betydninga dette kan ha for entusiasme og overskudd i arbeidet.

3) Innformasjonen mellom styret (formannen) og medlemmene når det gjelder jobbinga med de forskjellige oppgavene, er blitt styka. Avdelinga har tidligere hatt problemer med å få igang noen effektiv rapportrutine. De uformelle møtene har gjort det lettere for formannen å holde seg løpende orientert, og å føre kontroll og gi veiledning og råd.

OVER TIL 5.12

BB i Red (& Mao): «Organiser dere!»

På tross av både høyrevind og liberalisme og hva det måtte være alt det som omgir oss av elendighet, så er det sunne tegn i tida. Jeg syns innlegga til Frank, Ulf og Knut er uttrykk for at det begynner å komme til syne en vei ut av vellinga. Og den må vi fortsette langs fram gjennom årsmøtebevegelsen.

TA VARE PÅ GRASROTA!

Det Frank og Ulf peker på er egentlig skremmende tegn på åssen det er fatt med det daglige livet i avdelingene. Sjøl om dette nok ikke er representativt for alle lag, så gjelder det i alle fall som en tendens i mange av laga.

Disse tendensene er en trussel mot partiets liv, for det er i laga, partiets grunnmur, at spørsmål om framgang og tilbakegang, entusiasme eller mismot kan besvares. Den dagen part-avdelinger er redusert til prat-klubber hvor det ikke blir fatta vedtak, eller hvor det er opp til den enkelte å følge opp de vedtaka som fattes, - ja, da ville vi ikke være noe kommunistisk parti lenger.

Jeg mener fakta viser at vi har undervurdert grunnorganisasjonens

betydning over lengre tid. Vi har ikke makta å verne om lagas "integritet" som det fint heter. D.v.s. vi har hatt et uklart bilde av hvilken betydning indre liv i avdelingene og å si, og hva slags funksjon avdelingene egentlig skal ha. Dette høres kanskje noe teoretisk ut, men faktum er at vi har lidd store tap av forholdsvis bra og ærlige kamerater som har forsvunnet ut, delvis for godt, fra organisert jobbing. Det finns også mange nære venner som har slutta å være det, og det finns framfor alt veldig mange sympatisører som for lengst burde vært med, eller burde vært fulgt opp med det målet i siktet.

HVA HINDRER OSS?

Svaret her ligger i mye av den kritikken som de siste månedene har "bombardert hovedkvarteret". For det er klart, dersom vi bruker den demokratiske sentralismen, at uen-sterk og frisk ledelse så vil all eventuell oppblomstring i grunnorganisasjonene bli kortvarig og tilfeldig.

Kritikken mot DS, og mot eventuelle lokale underutvalg, er i hovedsak rett, og må tas som et tindrende klart uttrykk for at vi ikke har oppfylt kravene som blir stilt til oss som ledelse. Dette må få konsekven-

ser både for kollektivet som de ledende organer utgjør, og for enkeltpersoner i disse organene.

KRITIKK OG KORRIGERINGSBEVEGELSE, STYRK DEMOKRATIET!

Dette er noe av det viktigste disse tre artikkelen peker på, om enn på litt forskjellige måter. En organisert kritikkbevegelse er nødvendig, og dersom den blir leda skikkelig så vil den gi store resultater i å styrke demokratiet, og dermed øke mulighetene for styrka sentralisme.

Her trengs åpenhet og godvilje. Ledende organer må åpne for konkret kritikk og vi må oppsummere hva som har vært så riv ruskende gæli i ledende organers arbeidsmåte og manglende forståelse for situasjonen. Og ledende kamerater må trekkes fram på podiet og bli granska av massenes falkeblikk. Slurv og slapphet bør ikke tas på med silkehansker!

VI MÅ ORGANISERE OSS SOM KOMMUNISTER!

For dette er sagt - at ledelsen må røskes opp i, og at det er det mest vesentlige - så vil jeg like-

vel tilbake til utgangspunktet: Grunnorganisasjonen! For vi må ikke være blinde og tro at "alt godt/vondt kommer ovenfra".

Det finns også en viss utbredt giddalaushet og sirompestil som i stor grad har blitt legalisert, d.v.s. det er blitt "lov" å ikke gjennomføre oppgaver og sabotere vedtak. Dette mener jeg veldig mye skyldes at kritikk og sjølkritikk er en metode som har blitt plassert blant møllkuler og støv på loftet. Kritikk og sjølkritikk er like nødvendig for det kommunistiske partiet som produksjonen av røde blodlegemer er for menneskekroppen. Begge vil sakte visne bort hvis det klikker her.

Nei, kamerater. Partiet er ingen gammel skrott som har sett sine beste dager. Tvert om, det er bare en rebell av en ungdom som har levd et noe usunt liv.

B.B.

Ikke "albansk stil" !

På en del områder er dette beretningsutkastet godt. Det gjengir perioden stort sett korrekt, eksternt og internt. Det er utvilsomt også en framgang å bli obs på at også positive ting og erfaringer skal tillegges-skikkelig vekt. Det er også ei sterk side ved forma denne gang at det er færre sider og dermed mer lesbart.

Men det er også alvorlige svakheter ved dette utkastet, først og fremst konklusjonene. Jeg skal ta for meg den jeg sjøl synes er viktigst, nemlig den "albanske stilen" i partiet vårt.

Partikamerater som ikke drar på sommerleir, straffes. Partiet har fasiten - alle andre syn knuses med alle midler. Det kjøres ut med krasse og fordømmende argumenter mot enhver kamerat som måtte være så "borgerlig" at hun har et annet syn. Diskusjoner og partiliv blir brutalt, forsteina og et slags rituale.

Hver gang vi har lest slikt i NÅ og VG, har vi tatt det for det det var: Et løgnaktig vrengebilde av kommunistpartiet vårt. Nå står det (løsrevet og satt svært på spissen, riktignok) i vår egen distriktsberetning, og jeg mener vi skal tenke grundig gjennom om dette virkelig kan være en sannferdig skildring av det partiet vi er medlemmer av. Har APA-linja i partiet ei sann

form og en sann styrke at den blir den viktigste borgerlige formen for tenkning?

Jeg har prøvd å tenke etter når jeg har møtt sånne strømninger som beretninga skriver om. Vel, de fantes nok for en del kamerater under kamp mot høyre. Da var det enkelte som kalte alt for rrevisjonisme og sille for rrevisjonister. Det var vel en del utarting til harde slag også, særlig i ungdomsforbundet. Men kan vi med vår beste vilje si at denne stilen trives og gror i partiet vårt den dag i dag? Jeg kan ikke med min beste vilje skjønne det. På alle de avdelingsmøtene og de få kadersamlingsmøtene jeg har vært, har det ikke vært noen glefsende albanere med gnistrende blick som har vært ute etter å knuse alle som måtte stikke hue opp. Tvertimot, møtene har vært holdt i en utprega kameratslig stil, hvor f.eks. møtelederen alltid har prøvd å få fram "de tauses" motsigelser.

Nå var imidlertid ikke alltid diskusjonene og det politiske utbyttet av disse møtene helt på topp. Diskusjonene om den økonomiske krisa og vår politikk under kriseperioder, f.eks., gikk tungt og tregt. Men det var på grunn av avdelingas manglende faglige erfaring og ennå viktigere, manglende grep om politisk økonomi alment, og ikke fordi det satt fullt av kamerater rundt bordet med viktige synspunkter

ER TIL S. 12

BERETNINGSDISKUSJONEN :

APA-revisjonisme?

Arbeidets Parti i Albania står helt opplagt for revisjonisme i forhold til den korrekte marxist-leninistiske linja, men hva slags avvik er det her snakk om? I laget vårt mener vi at

Strikstspartiets bertning for 1978/79 er for kjapp til å lansere et begrep som APA-revisjonismen. Vi kan ikke se at det i beretninga er gitt noe annet innhold i begrepet enn at APA-revisjonismen kjennetegnes av

- (1) Tendens til å undervurdere Sovjet i verdenspolitikken
- og
- (2) Tendens til å tro at partiet kan leve uten motsigelser, dvs. tendensen til Monolittisk enhet".

Ingen av disse punktene er noe særegent for APA. Eller er SV prega av APA-revisjonismen fordi SV undervurderer Sovjet? Er alle partier som bryter prinsippet om å tillate diskusjoner om partiets linje, som erstatter den demokratiske sentralismen med byråkratisk sentralisme, automatisk på linje med APA-revisjonismen? Nei, de momentene Distriktstyret har pekt på er lite egne til å få fram det særegne ved APA-revisjonismen.

Enver Hoxha har stempla Mao Zedongs tenkning som avvik fra marxismen-leninismen. Fra 1935,

da Mao tok over ledelsen, var ikke KKP lenger noe kommunistisk parti. Kina har aldri vært noe sosialistisk land, verken i 1949 eller seinere. Tre-verden-teorien betyr samarbeid med reaksjonære krefter over hele verden og er et grovt brudd på proletarisk internasjonalisme. Dette er ei kort oppsummering av noe av det APA står for i dag. Og det er "venstre"-kommunisme: Ultra"venstre" fraser i ord, revisjonisme i handling. Allerede i 1920 starta Lenin en kampanje mot slike "venstre"elementer i den daværende kommunistiske verdensbevegelsen. Moskva-tesene tok sikte på å renske ut ikke bare reformistene, men også de som gikk inn for en verdensrevolusjon basert på arbeiderklassen aleine, uten hensyn til behovet for å inngå taktiske kompromisser og allianser med f.eks. bøndene. (Se Lenins artikkel om "Radiklaismen", kommunismens barnesykdom). Historia viser mange eksempler på hvordan "venstre"-fraser lett sklir over i høyrestandpunkter. Eller hva skal en si om Arbeidernes Ungdomsfylking, som i perioden 1924-27 bar det smukke navnet "Venstre kommunistisk Ungdomsfylking"? Eller trotskistene i Håkon Meyer-gruppa som var så "revolusjonære" i 1940 at de inngikk samarbeid med NS for gjennom dette partiet - og med de tyske nazistenes hjelp - å arbeide for et "arbeider- og bondestyrt Norge"?

OVER TIL S. 12

BERETNINGSUTKASTET MÅ FORANDRES OG BLI ...

Mer konkret !

HVOR STÅR BERETNINGSDISKUSJONEN?

Jeg er med i DS sitt beretningsutvalg, og har gått raskt gjennom det materialet som laga sendte inn fra diskusjonene. Jeg vil her i KOS legge fram en del symspunkter til debatten så langt. Siktemålet er å gi medlemmer og særlig delegater til årsmøtet del i en del saker i dette stoffet. Jeg vil begrense meg til noen saker - og tar ikke sikte på å dekke alt som er viktig eller gi "fasitsvar".

Kritikk til mange avdelinger

Mange avdelinger har ikke sendt inn materiale. Jeg har ikke undersøkt årsakene i hvert tilfelle. De som har somla/ikke behandla saka mener jeg har en feil stil. De gir ikke DS hjelp i arbeidet med å oppsummere arbeidet, de deltar ikke i den politiske kampen. Dette svekker partiet og DS ledelse i distriktet. Andre avdelinger har levert mye materiale som er til nytte. Det gjør det lettere for partiet å oppsummere om laga jobber for å skille ut viktige saker fra mindre viktige. Et lag har sendt inn 21 sider merknader - mens utkastet er på 17 sider. Da er det lett å "drukne" i detaljer.

GRUNNLAG FOR Å KORRIGERE BERETNINGA MYE

Det er kommet inn mye bra stoff som kan forbedre beretninga, rette opp feil i utkastet. Utkastet trenger mye endringer. Ved å en feil ble det ikke gjort klart at utkastet også var uferdig fra DS fordi DS sin behandling ikke kom med i utskrivninga. Årsaken var at kameraten som skulle skrive det ut ble brått sjuk. F.eks førte dette til at utkastet ikke gir klart svar på om DS er blitt bedre til å lede. Så til debatten i rapportene.

INTERNASJONALE SPØRSMÅL FENGER DEBATTEN

Utkastet har ikke noen analyse av verdenssituasjonen, men en kort, overflatisk og ufullstendig huskeliste over en del viktige

hendinger det siste året. Jeg tror det er rett å ha en huskeliste for å peke på at situasjonen — jobber i endrer seg. Men debatten tar opp særlig to linjekamper som er viktige i partiet og som årsmøtet bør ta stilling til. For det første vurderinga av Sovjet, og forholdet Sovjet USA. Det fremmes syn om at det er farlig å undervurdere USA økonomisk og militært. Dette stemmer etter mitt syn ikke med erfaringene fra 1.mai-arbeidet, der det mange plasser ble gitt avkall på å fordømme invasjonen i Kampuchea, og ett sted ble anti-Kina parole godtatt. Den andre viktige saka er synet på Kina. Her vil sommerleirene gi en del debatt, men årsmøtet kan også drøfte det.

HAR DS BLITT BEDRE TIL Å LEDE?

DS sitt beretningsutvalg mente ut fra situasjonen i mars at en ikke kunne se noen klar tendens hverken til framgang eller tilbakegang i DS sin ledelse. Ut fra det som har hendt i å møteperioden mente vi at ledelsen skjedde på nye måter, at det var klare eksempler på framgang og klare eksempler på tilbakegang i arbeidet. Derimot mener vi at det er avklart en del viktige linjesaker om DS sin ledelse, som nå fører til endringer. Omlegginga av KOS, styrking av arbeidet med å svare på henvendelser er eksempler på det, men det gjenstår fortsatt å se resultatene av flere viktige vedtak. DS sin ledelse som helhet mener vi derfor ikke er blitt bedre i

perioden. Debatten må vurdere dette - dvs om det er riktig. Og den må gi mye mer stoff til å avdekke årsakene til dette.

ÅRSMØTET MÅ GÅ DYPERE I ÅRSAKENE TIL UTVIKLINGA

Mange kommentarer peker på at det er en svakhet ved utkastet. Mange peker på at utkastet sier at organisatoriske feil er viktigst. Jeg tror kritikerne har mye rett, og da må de og vi jobbe med å gå dypere i hvilke politiske feil som er viktigst.

HV. ER DEN VIKTIGSTE FORMEN FOR KAMP MELLOM BORGERLIG OG KOMMUNISTISK TENKING I PARTIET

Et par rapporter tar opp at årsmøtet må avklare om det er kontrarevolusjonære i DS, at DS i hovedsak er udugelige, at en må "bombardere hovedkvarteret". Det er harde ord - og når de er reist bør årsmøtet ta stilling til det.

Når det gjelder "tenking av APA-typen", så mener mange at dette er et bra utgangspunkt. De andre synene som er kasta inn er bl.a at manglende grep om demokratisk sentralisme er viktig, at styrking av demokratiet er viktig.

BERETNINGA BØR DELES I TO

Mitt syn er at beretninga bør deles i to deler. En beretning for hva DS har gjort, og en oppsummering av stoda i distriktspartiet i perioden. Det vil gi bedre høve til å kontrollere DS, og til å si noe om hele området.

KOMMENTARENE ER ENSIDIGE

Mange sier at beretninga er bra, få vil forkaste den. Men materialet gir en enorm overvekt av bidrag til å avdekke feilaktige tendenser i DS og laga, men nesten ingen bidrag til å peke på ting vi skal holde fast ved, utvikle og styrke.

Almenheter om bra ting og konkret på feil holder ikkel. Er folk redde for å kjøre fram bra sider - tror de at de da står lagelig til for hogg? Eller mener kameratene at det bare er mulig å lære av feil?

Det er mulig at utkastet er for lyst i vurderinga, men det gjør det etter mitt syn umulig å oppsummere med et ensidig materiale.

VI MÅ HA FLERE EKSEMPLER

Mange peker på det, og det er rett. Det må med flere eksempler, og alle må være på jakt etter typiske eksempler som vi kan lære av. Ellers blir beretninga uleselig.

BERETNINGSDISKUSJONEN MÅ VÆRE KNYTTA TIL AKTUELLE PROBLEMER

Jeg har ikke nevnt så mye fra arbeidet med KK, Krisa, økonomien og byråkratiet. Det er kommet inn mye stoff, og beretninga må må ta opp hovedsakene i årsplanen. Da kan diskusjonen gi oss hjelp i arbeidet framover. Jeg tror at det endelige "produkt" vil være mye endra fra utkastet - og det vil være bra.

Svein

FORTS. FRA 5.5

4) Ordninga byr på store sikkerhetsmessige problemer. Bortimot halvparten av medlemmene i avdelinga har ikke dratt nytte av ordninga, fordi det ikke har vært noen naturlig grunn til at formannen skulle ha sosialomgang med dem på fritida. Dette kan vel løses ved at det legges arbeid i skape en naturlig dekkhistorie, f.eks. at begge er medlemmer i en "vanlig" organisasjon (idrettslag, sjakkklubb e.l.) og bygger kontakten på det. Avdelinga vår har også oppsummert at deltagelse i slike organisasjoner (det er ofte der massene er), er en nødvendig korrigering av det eksterne massearbeidet vårt, så en behøver ikke å kaste bort noe tid for å få til en slik dekkhistorie. For å dekke medlemmene kan det dessuten være nødvendig at formannen har stor sosial kontaktflate med uorganiserte, noe som heller ikke bortkasta tid!

Jeg vil oppsummere erfaringene med denne måten å organisere formannsjobbinga på som hovedsaklig positive. Den tar vare på formannens muligheter til å fungere politisk ledende i avdelinga, og samtidig styrker den demokratiet og det interne livet i avdeliga.

FRANK

FORTS FRA 5.9

Problemstillinga er noe av det samme idag. Tre verden-teorien er basert på en korrekt marxist-leninistisk oppsummering av de viktigste motsigelsene i verden idag. Den framhever sterkt behovet for å inngå taktiske allianser med f.eks. land i den tredje verden styrt av reaksjonære regimer. Kina idag ser som kjent også positivt på NATO, EF og Jugoslavia - fordi Sovjets sosialimperialisme er den viktigste trusselen mot verdens folk, en trussel som en må samle flest mulig i en brei internasjonal enhetsfront mot. Dette er ikke

FORTS. FRA 5.8

som de ikke turde legge fram.

Op her er vi ved det farlige ved beretningsutkastet og de konsekvenser som det fører til. For tar vi utkastets versjon av APA-stilen i AKP for god fisk, da syns vi ikke det er viktigst å studere politisk økonomi (og annet!) og vinne faglig erfaring for å styrke krisepolitikken vår, da er det viktigst å finne fram til de albanerne som legger lokk på kameratene som ellers ville boble over med riktig politikk!

Det finns en del andre svakheter ved beretningsutkastet også, f.eks. skjønner det DS's sin evne til å lede (jfr. mitt tidligere innlegg), men dette skal jeg ikke ta opp her. Utkastets påstander om APA-stilen vår er mer enn grunn nok til at dette ikke må vedtas sånn det nå foreligger.

Viggo

radikalt nok for Enver Hoxha og hans klakkører i små "venstre"grupperinger rundt om, som "K"UL/"K"EF her i Norge. På samme måte som trotskistenes "venstre"fraser i mellomkrigstida tjente sosialismens fiender, på samme måte tjener APA-revisjonismen Sovjet sosialimperialisme. Foreløpig Enver Hoxha avstand fra Bresjnev & Co. Når tar APA-revisjonistene skrittet fullt ut og sklir over til høyre, inn i Østblokken? Er Albania i ferd med å slå inn på kapitalismens vei?

Sigbjørn

Oppsummering av: lokal kk-konferanse

Hvor står vi?

Vi slo fast etter litt regning at vi har et laussalg som ligger såvidt over 50% av målsettinga, og at vi har nådd ca. 45% av målsettinga på vervinga. Hvilken innsats ligger bak dette resultatet? Ca. 25% av medlemmene jobber fast med Klassekampen-kampanjen, men ikke for full tid. Det er derfor realistisk å regne med at partiet hos oss bare har satt inn 10% av kreftne sine på kampanjen? Er dette nok?

Slik situasjonen er nå, er det ikke nok. Disse kameratene må frigjøres fra andre oppgaver, og/eller vi må trekke flere uorganiserte med i fast KK-arbeid. Idag er det omtrent like mange uorganiserte som partimedlemmer med på kampanjen. Eller vi må sette flere kadre på oppgava ei tid framover.

Disse tallene skulle vel vise klart at det er fullt muig å få kampanjen i havn og bygge opp et apparat som kan drive KK-jobbinga videre, uten at dette blir en klamp om foten for partiet i åra framover. Men forutsetninga er at vi vil klare det.

Bekjemp liberalismen!

Men vil vi virkelig klare å nå måla? Flere pekte på at det er

en god del liberalisme ute å går. Den arter seg på flere vis. Folk gidder ikke holde avtaler, med den følgen at salget går i dass for andre. Eller noen er fornøyd med seg sjøl og innsatsen sin når de selger hver annen lørdag på gata. Dette er en svært skadelig stil. Den virker demoraliserende på andre medlemmer og på uorganiserte symper som jobber med KK.

Overfor liberalismen kan vi gjøre flere feil. En alvorlig feil er å la den få være i fred. Dette vil bare føre til at liberalismen vil få gro, og at de motsigelsene som ligger under, blir skjerp. En annen feil er å moralisere. I artikkelen om liberalismen understreker Mao at liberalismen er et utslag av opportunisme, og at vi må bruke marxismen til å overvinne den.

Hva er årsaken til liberalismen? Blant medlemmene og sympatisørene er det en god del åpen og skjult uenighet om partilinja. Vi har også en del svake medlemmer som trenger hjelp og diskusjon/rettledning for å løse problemene sine. En kamerat pekte også på

Feil i den redaksjonelle linja.

I den siste tida har det blitt klart at avisa av misforstått solidaritet med bl.a. Albania og Vietnam har holdt en del negative kjennsgjerninger om disse landa skjult i flere år. Avisas skriver heller ikke noe om forholdet KKP - JKF, et emne som sikkert mange

er opptatt av. Så lenge slike feil ikke blir tatt skikkelig oppgjør med, er ikke tilliten til avisa på topp hos alle. Vi må derfor være offensive overfor KK-redaksjonen og hjelpe dem med å holde en åpen og ærlig stil overfor leserne.

Partiavdelingen må bli mer sjølstendige.

I den siste tida har DS og SK lagt opp til mer sjølstendighet i partiavdelingene. Dette fordrer politisk styrke på grunnplanet. Har vi denne styrken? Der vi ikke har den, vil kameratene lett slå over i liberalisme som en reaksjon på den tidligere stramme stilen der DS skulle ha en finger borti omtrent alt. Det er en tendens til linja om at "du kan gjøre det hvis du har lyst".

KK-kampanjen - en politisk eller en økonomisk oppgave?

Avisa har vel i underkant av 15 000 abonnenter. Gang dette med kr. 550 (prisen på et årsabonnement) og legg til en del laussalg. Vi kommer til et årsbudsjett på over 10 millioner kroner. Klassekampen er et foretreatningsforetak på et marked der det er skarp konkurranse - i Oslo med 4 svære aviser med mange ganger så mange ressurser som avisa vår. Vi er medarbeidere i dette foretaket. Hvor mange kapitalistiske foretak kan til-

late seg å drive på en så sløv og slumsete måte som vi drive KK økonomisk? Folk som jobba slik i f.eks. Aftenposten måtte nok snart se seg om etter andre jaktmarker. Det er på høy tid vi tar konsekvensen av at KK-kampanjen er økonomi, ikke bare politikk. Vi må understreke det personlige ansvaret til aktivistene.

Hvordan skal KK-fronten bygges opp?

Vi har stort sett bare negative erfaringer fra vårt område. En løst oppbygd front, uten personlig ansvar og faste oppgaver, har vist seg å fungere dårlig. Derfor blei vi enige om å forsøke et opplegg med små grupper på 3-4 folk, men faste oppgaver. Gruppene må ledes av en partikamerat, og hele fronten av en ledelse som innkaller til faste gruppeledermøter med jamne mellomrom for å oppsummere osv. Det er viktig at fronten er demokratisk.

Mao understreker viktigheten av enkel administrasjon. Gruppene bør derfor være uavhengig av hverandre både mht. oppgaver og økonomi.

Beskytt KK-aktivistene!

Det er en sterk tendens til at både partimedlemmer og uorganiserte som jobber med KK-kampanjen, blir mobilisert til andre oppgaver, f.eks. 1.mai. Dette må være forbudt! Heller ikke uorganiserte KK-aktivister må bli frista til å legge vekk KK-jobbinga og kaste seg over andre (spennende) ting.

Åpen eller illegal front?

Perspektivet vårt må være at KK-fronten

skal fungere også den dagen avisa blir forbudt og må komme ut illegalt. Men samtidig mente kameratene at fronten må opptre åpent overfor massene og ikke være en undergrunnsorganisasjon. Den bør f.eks. ha en ekstern adresse lesere og andre kan henvende seg til. Slik åpenhet er også viktig for å kunne oppnå aksjonsenhet med folk som vanligvis ikke støtter avisa, på konkrete kampsaker på stedet, f.eks. boligka: c eller oppsigelser/permittinger.

Partiavdelinga må lede.

Ledelsen må være både politisk og organisatorisk. Vi er ikke så veldig flinke til organisatorisk ledelse. Stalin sier at den i hovedsak består av kontroll og oppfølging og av riktig disponering av kaderen.

Idag har vi ikke noen kontroll, og får derfor heller ikke fulgt opp skikkelig. Vi mente det er helt nødvendig å lage enkle rapport-skjemaer for gruppene. De må fylles ut hver annen uke i to eks, ett til gruppa sjøl, og ett til ledelsen av KK-fronten. Slike skjemaer må løse lokalt, på grunnlag av de lokale forholda.

Disponeringa av kaderen er også et problem. De kameratene som er offentlig kjente, er ofte de mest erfarne og de mest ledende, og de som trengs mest på andre oppgaver også. Det er derfor viktig med aktiv kaderfostring, og sette mindre kjente medlemmer på de oppgavene med KK som ikke syns utad.

Laussalg og abonnementsverving.

Denne motsigelsen må vi lære oss å forstå bedre. Den økonomiske sida ved den behandla vi slik: Vi fant ut at de målsettingene vi har fått på laussalget, ikke er realistiske for oss idag. Vi blei derfor enige om å redusere disse med ca. 1/3, og øke målsettingene på abonnementene. Omregningsfaktoren vi brukte er at fast salg på 6 aviser i uka svarer til ett abonnement.

Men det er grenser for hvor langt vi kan nytte denne omregningsmåten. Dersom laussalget blir for lavt, blir det vanskelig å verve flere abonnenter. Dersom det blir høgt, kan antakelig en del av kjøperne lett verves som abonnenter. Hvordan er sammenhengen her? Det veit vi ikke ennå. Det er også andre forhold som kommer inn, f.eks. nivået på klassekampen i området, partiets innsats i den, redaksjonell oppfølging osv. Her trengs det en del vitenskapelig forskning i tida framover. Ei avdeling kunne forresten melde om bra resultater på systematisk oppsøking av gamle abonnenter og gamle kjente. Du oppsøker noen folk, sier at du kommer fra KK, knytter sosial kontakt, drikker kaffen deres, gir dem impulser og verver dem som abonnenter.

Ja, dette er hva vi kom fram til. Nå gjenstår det å sette denne linja ut i livet og se om den svarer til forventningene. Vi trur vi analyserte situasjonen materialistisk, og er optimistiske. Målet er klart, det gjelder bare å finne de metodene og den innsatsen som dette krever.

A-d

FRAM FOR MANDAT

landsmøtet i Rød Valgallianse er over. Det har blitt valgt sentral ledelse, landsprogrammet er vedtatt, grunnen for valgkampen er lagt.

Landsmøtet viste at RV ikkje er noko avskrivningsbyrå for Kina, og at RV har klare standpunkt på dagssakene til folk.

Det var eit morosomt landsmøte som ikkje var prega av den gamle sidrumpa stilen. Møtet la verkeleg grunnen for at RV skal kunne bli eit parti som som vil setja spor etter seg i valgkampen og etterpå.

Dei fire kommunestyremedlemene som RV har i dag fortalte om korleis dei borgerlege partia prøver å sminke kapitalismen til det ugjenkjennelege, så rasering av arbeidsplassar blir til "full sysselsetting" rovdrift og profittjag blir sosialisme, rasering av boligområder blir sosial boligbygging

Desse folka står midt oppe i ein av dei feitaste sminkedåsane med merkelappen "demokrati og folkestyre", og sjøl om dei berre er fire er dei ubehagelige nok, dersom vi skal dømma ettet alle forsøka på å stoppe kjeften deira.

Etter valget skal vi vera mange gonger så mange i kommunestyra og fylkestinga over heile landet. Her i Akershus skal vi også ha inn folk.

Også vi skal gå laus med vatn og grønsåpe for å skrubba vekk smin slik att all råttenskapen i Akershus vert synleg for alle.

I den valgkampen som ligg framfor oss kjem sminkekunsten til å nå uante høyer. - Ulven i eventyret, han klarte berre å kle seg ut som bestemor til Rødhette, Dei ulvane som tener kapitalismen sine interesser her i landet vil kaste seg ut i det reinaste misseshowet

Då skal vi sørge for at det står ein ilter Rød Valgallianse og feiar vekk sminke og klaskar til plastikgebisset så hoggtennene bak viser seg.

For å gjera dette må vi setja oss inn i lokalpolitikken. Vi må studera kva dei andre politiske partia har gjort, og fremja dei verkelege krava til folk.

Vi får ikkje vekk eit gram sminke med allmene talemåtar og fraser.

Alle må derfor engasjere seg i programarbeidet, slik att alle lokale kampsaker kjem fram, og allt snusk om andre politiske parti kjem fram, både det som skjer innafor og utafor møtesalane.

Eit godt døme på snusk utanfor møtesalane er Martin Gunnar Knutsen som i forige valgkamp vart køyrt til og frå valmøta av ein bil frå Sovjets ambassade, samstundes som han på møta hevda at NKP ikkje var noko haleheng til Bresjnev

Kvar stiller vi.

RV stiller i år lister til fylkestingsvalet i Akershus, til kommunevalet i Asker, Bærum og Skedsmo. Grunnen til at vi stiller her er at det er gode muligheite til mandat i desse valga.

Muligheitene for mandat.

For å visa stillinga vår i desse vala skal eg ta fram tala frå forrige kommunevalg i -75 og stortingsvalget i -77.

1. Fylkestinget.

-75 1 314

-77 1 362

Sistemandat 75...1 409

I høve til 77 manglar vi 47 stemmer.

2. Asker.

-75 222

-77 226

Siste mandat -75 348

manglar 122 stemmer

3. Bærum

-75 437

-77 468

Siste mandat -75 583
manglar 115 stemmer.

4. Skedsmo

75

77... 136

Sist mandat 75 291
manglar 145 stemmer.

Vi må rekna med at vi treng fleire stemmer for å få siste mandatet, men talla gir likevel eit godt inntrykk av det antallet stemmer som vi treng. Talla viser og at med ein skikkeleg valgkamp vil vi få folk inn dei fleste stadene.

Stemme verving.

Hovedmetoden vår for å sikra stemmer kjem til å vera personlig kontakt. Dei ulike valgkampgruppene må få målsetjingar på stemmer, desse målsetjingane bør delast opp på dei enkelte valgarbeiderane.

Gruppene må deretter laga ein plan for å gå systematisk gjennom det distriktet dei skal dekkja. Dette må gjerast slik at alle som kan tenkjast å stemme RV får besøk fleire gonger gjennom valgkampen.

Denne måten å driva valgkamp har vist seg å vera svært effektiv. I enkelte stork av Oslo der desse metodane vart brukt ved stortingsvalet i 77 var framgangen på over 100%

Denne måten får nye folk til å slutta opp om RV, og den kan hindra at folk som kjenner RV frå tidlegare og støttar politikken stemmer "taktisk"

fordi RV er "for lite" eller
"vi må sikre arbeiderfleirtall"

Hos dei usikre er det mange
stemmer å hente.

Denne måten å organisere
valgkampen er også den einaste
måten vi kan nytte dersom vi
skal kunne dra flest med på å
utveka programma våre.

Når vi går rundt må vi heile
tida spørre folk om kva dei
vil at vi skal ta opp i fylket
og i kommunestyra. Dette meiner
eg er den einaste sikre måten
vi kan nytta for at vi ikkje
skal falla tilbake i allmen
politikk.

Set i gang med organiseringa
av valgkampen

Start opp med programarbeidet.

Torkild

RV-ansvarlig i DS

FORTS. PÅ S. 21

personlige ansvar i form av nett-
opp dette med å få ting direkte
ut til det store flertall av parti
(jenter) og det å svare på hen-
vendelser.

Jeg synes likevel jeg har lært
mye, gått framover som kvinnea-
nsvarlig og noe har da vel "sivet
ut" til dere og.

Til det samme: Hvor mye for-
venter vi egentlig av kvinnea-
svarlig? Hvor mye skal jeg kunne
rå med? Mener at mye av svart-
synet i KF også blant ledende
jenter - er grunna nettopp i
idealisme, ønske om å rette på
alle feil på en gang.

3. Har jeg vært inne på. Klart
så lenge vi fortsatt har ansvar
for hjem og barn så vil dette
hemme. Husker bl.a. et møte jeg
leda om 8.mars, her var det diverse
spebarn pluss gravide med problemer -
det er særegne forhold når mye jent-
er samles, og vi må og vil føde barn.
Men herifra til å slutte at vi bare
skal verve menn i partiet, den var
grov. (Se forøvrig annen artikkel
om dette).

Til slutt: DRA PÅ KVINNELEIR 3.
Den vil bety mye for KF framover.
Gleder meg til å diskutere "hva vil
vi med arbeidsdeling hjemme", hvilke
av mine "myke verdier" skal styrkes
og hvilke bør bekjempes! Ta disku-
sjon i avdelinga di: Hvem bør dra
på kvinneleir i år - og selvfølgelig
få med mange fra gruppa di!

Hilsen Synnøve = Kvinneansv.

Cruella for hardt ut!

Sannelig kjører du hardt ut.

Det kan være bra og nødvendig noen ganger. Men når du avslutter med kraftsatsen om at vi kanskje heretter skal begrense parti-opptak til menn, ja, da vet jeg sannelig ikke om jeg skal ta deg på alvor lenger.

Har du glemt hvordan klassikerne våre igjen og igjen understreker kvinnes betydning for revolusjonen? Eller mener du at helt særegne forhold gjør kvinnfolka her i landet/ distriktet - og i partiet i særdeleshet - til noen håpløse nek som ikke gjør eller evner noen ting? Har det gått opp for deg at kvinner er grovt og særegent undertrykket under kapitalismen? Har det gått opp for deg at våre egne kjære framskredne menn, som makter alt det du syns vi svikter på, bidrar til og opprettholder en del av denne undertrykkinga? Misforstå meg ikke. Jeg mener ikke at vi jenter skal bruke den særegne undertrykkinga av oss som et forkle vi skal skjule oss bak for ikke å gjøre politisk arbeid, påta oss ledende oppgaver osv. Men innser vi ikke at kvinneundertrykkinga legger faktiske og objektive hindringer i veien for oss - da blir vi idealister, og da skjønner jeg faktisk

ikke vitsen med KF heller.

Men jeg mener altså at det er innmari viktig med KF. Og jeg mener at sjøl om det er mye å kritisere partijenter i KF i distriktet for, så er det jammen mye bra som blir gjort også. Bl.a. mener jeg vi i distriktet var svært framskredne på å drive fram debatten om kvinneundertrykkinga i fjor, noe som jeg mener var helt nødvendig for at fronten nettopp skal være en kvinnefront. De av oss som jobber i KF/DS prøver etter evne å få ting ut til fronten som vi diskuterer i vår fraksjon. Vi jobber ofte tungt, men det er jo ikke uten mål og mening det vi driver med. Akkurat nå driver vi med det ikke ubetydelige arbeidet å nettopp analysere situasjonen i fronten for å forberede KF-distriktsårsmøte. Vi prøver å finne hovedfeil og trekke linjer framover. Vi har mange feil å rette opp: Idealismen er en av de viktigste. Men den aller viktigste synes å være svakheten i den politiske forståelsen av organisering, forholdet mellom demokrati og sentralisme i fronten. Og det akter vi å få gjort noe med!

Imens Cruella, les Lenin om "Frigjøringen av kvinnene". Han har noe å fare med. Spesielt anbefaler jeg deg (og andre) Tale holdt på 4.kongr. for partiløse arbeidende kvinner i Moskva 23.sept.1919.

Men når vi blir kloke av Lenin,

la oss ikke glemme å undersøke hvordan kvinner rundt oss tenker, finne ut hvordan kvinneundertrykkinga virker på oss

jenter i dag - både i og utafor partiet. Det er som kjent ikke lett å løfte seg sjøl etter håret.

Turi Merete.

MEN KVINNEANSVARLIG VAR ikke død

ÅSSEN PARTIJENTER FUNGERER I KVINNEFRONTEN

Dette går jo nettopp på åssen kvinnearbeid prioriteres - om de som jobber i KF får jobbe der - noen må ha det som hovedoppgave. At det finnes partijenter som er aktive i gruppa. Jo da, mange steder var det slik at problemet var å ha nok masser, - men se - noen steder er det nå annerledes. Ytterst få parti-medlemmer, og noen vil derfor ikke verve nye til KF, men verv i veg! Vi eier ikke KF og klarer vi ikke å overbevise om at vi har rett (vi veit forresten ikke alltid hva som er rett) så må vi tåle å bli nedstemt. Å lede KF er ikke det samme som å ha flertallet der! Tror og det er ting vi bare skal diskutere - ikke kjøre gjennom avstemming på. Det er mange som stemmer lojalt med oss - uten at de dermed har gjort politikken/vedtaka til sine egne. Aasta i KK 12.5. er inne på vesentlige saker her.

LIKE RETTIGHETER OG PLIKTER

Tror ikke at hovedproblemet er at kamerater står for motstridende meninger i KF. Dette har tvert imot ført til fruktbare diskusjoner - og fått fram motsigelser - det er en ny åpenhet som ser dagens lys, og økt reelt demokrati. Vi er i en fase i KF da vi må leite og lure, spørre og grave for å finne rett veg framover. Situasjonen er ikke slik at vi venter kupp fra en eller annen revisjonistisk eller annen gruppe. Situasjonen er slik at vi må la hundre blomster blomstre.

Når det gjelder deling spesielt - så klart det er motsigelser på det - mener jeg at det nå er på tide at de som skal lede fronten som helhet, ar stilling ut i fra at dette er uttrykk for ulike linjer i det organisatoriske spørsmål. Men ellers: la siskusjonen også her blomstre. Kanskje vi skulle dele i 3, Asker/Bærum - Romerike - Follo. Men vil landstyret makte å lede dette, enn partiet?

Det er nettopp på det organisatoriske området hovedproblemet ligger

for tiden - slik vi har analysert KF. Dette har vi (vår ledelse i KF i distriktet og jeg) jobba med og vil legge vekt på dette spesielt i årsmøteforberedelsene, beretninga og selve AM. Fast ledelse sammen med reelt demokrati, grupper som fungerer som enheter er her stikkord. Diskuter og kommenter!

VNERS RETTIGHETER OG PLIKTER

Jeg er likevel enig i at ledelsen på alle nivå i partiet henger etter i kvinnearbeidet. Det er her jeg synes vi ser at en diskusjon om prioriteringa av KF i partiet, Kf er en helt spesiell front!, og den særegne kvinneundertrykkinga i partiet, trengs. Lise og Lotte o.a. kom igjen med konkrete eksempler og forslag på løsninger.

Men likevel er det noe med gamle feil som kommer fram her, at den riktige politikken bare kommer ovenifra i form av direktiver. %/. Det er i nærkontakt med massene i KF vi skal prøve å oppsummere og utvikle en riktig politikk - la ledelsen få alt i hende, for å få et helhetsbilde og kjøre ut til %/ igjen, så prøver vi %/. Repeteres i det uendelige. Vi må utvikle politikken sammen med andre, sammen med dem det gjelder.

Føstring av kader står generelt svakt i partiet, og jeg mener det rammer oss jenter spesielt. Bl.a.: Hva gjør avdelinga når vi er fødende og ammende - gyldige fravar - men duverden så lett vi blir heng-

ende etter. Men vi kan i alle fall prøve å stole på oss sjøl. Kaste oss ut i det. Tenk dere hva KF egentlig er - en stor front - som har vart lenge - vi må være stolte! Det er få varige fronter partiet ellers jobber med så jamt og trutt, opp og ned - berg og dal - flo og ebbe. Og det er framgang - tenk bare det at det nå er akseptert å diskutere "slenne menn", "sex" o.a. tidligere tabuemner, karakterisert som feminisme. Og spesielt dette med å få fram den særegne kvinneundertrykkinga er det vi jenter som har stått for, i form av å kjøre det fram og samle det når andre jenter har tatt det opp. Jenter vi har all grunn til å være stolte av kvinnefronten!!

NOEN SVAR PÅ NOEN SPØRSMÅL

1. Om nødvendigheten av å lede arbeidet så har jeg vært inne på det over. Dessuten, sjøl om jeg ikke har diskutert direkte med mange, er jeg sikker på at ting jeg har diskutert med noen er ført videre. Synnøve er dessuten kvinneansvarlig. Redsel for at det som sto ikke var bra nok - prfftt nok til å undertegnes med dette. Dermed så jeg bort fra behovet for at folk vil lese/høre hva kvinneansvarlig mener. KOS har i alle tilfelle blitt brukt for lite av meg - dette til tross for at nødvendigheten av bruken er diskutert.

Dette fører direkte over på det 2. spørsmål. Jeg tar sjølkritikk for ikke å se og gjennomføre mitt

OVER TIL S. 18

Om nominasjon til KF/DS

I fjor var det desverre en del som ikke fikk direktivet om nomineringer til KF/DS. Prøver derfor dette bladet som budbringer:

DIREKTIV:

Det er opplagt at det er partiets ansvar å sikre et ledende DS for Kvinnefronten. Det er hver avdelings ansvar at hver KF-gruppe nominerer minst 1 til DS. 2 hvis mer enn 10 i gruppa.

VALGKRITERIER:

Ansvarsbevissthet i form av tålmodighet - kunne jobbe med problemer rundt seg. Tåle motgang - tørre å se problemene i øya og ta dem etter hvert - ikke tru at alt må løses straks - da er man idealist, knekker fort og svartsynet tar overhånd. Jenta må ville sitte i DS, og ville lenge.

Vi trenger erfarne fra DS, altså er det et mål å få folk til å sitte en periode til. Spesielt grep om organisatoriske saker er og et plus.

Alle skal nominere de best egna, ikke holde tilbake til eventuell deling, det er nemlig slik planlagt: Årsmøtet: 1.dag: beretning pluss diskusjon om deling. 2.dag: avstemming om deling. Eventuell deling vil da bli tatt til følge i valget som avslutter møtet. Det vil bli nærmere diskusjon om delinga seinere.

FRAM FOR ET STERKT KF/DS!

Kvinneansvarlig.

TOM SIDE

TOM SIDE